

hyggeligt at have slikket den ren og aftørret den med sin Tømmelfinger.

Der blev atter bedt en kort Bøn, hvorpaa enhver gik til sit.

Emanuel søgte som sædvanlig ind til Voksdugssofaen i sin Stue for, inden han gik til Skibberup, at „titte lidt ind i Drømmeland“ — som det med et fra Højskolen stammende Mundheld hed. Søren Røgter vandrede med Mæthedens tunge Skridt over Gaarden og forsvandt ind i Loen, hvor han Sommer og Vinter tog sin Middagslur paa et Knippe Halm og regelmæssigt jog Katten ned fra Stænget med sin Snorken.

Niels derimod gik ind i Karlekammeret, et lille hvidkalket Rum ved Siden af Hestestalden, hvor han havde indrettet sig det helt studerekammeragtigt med et til Skrivepult omdannet Vadskebord under Vinduet, en Hylde fuld af smukt indbundne Bøger, en Stump Tæppe under Bordet og en lang Række efter Længden omhyggeligt ordnede Piber under et Brædt paa Væggen. Over Sengen hang et indrammet Fotografi af Sandinge Højskole. Billedet fremstillede Skolens klosteragtige, efeubevoksede Murstensportal, foran hvilken der var opstillet en Samling Lærere og Elever. Midt i Billedet saas selve den gamle Forstanders runde